

Het Florence van *Miriam Welsing*

Haar liefde voor de kunst bracht Miriam Welsing naar Florence. Nu, zeventien jaar later, runt ze er een succesvol bureau dat op maat gemaakte exclusieve evenementen en huwelijken organiseert. Op stap in 'haar' Florence.

Op het vliegveld zien we haar meteen staan, zoals altijd fleurig gekleed, maar ook een kop groter dan de gemiddelde Italiaanse vrouw. Haar enorme bos krullen draagt daar nog eens extra aan bij. Na een zoektocht door haar tas naar de autosleutels en de parkeerkaart, gaan we op weg naar het centrum. 'Ik ben echt de slechtste chauffeur in Italië', waarschuwt ze ons meteen. 'Ik heb mijn rijbewijs gekocht bij Salerno in Zuid-Italië voor 600.000 lire, via de ouders van mijn toenmalige vriendje.' Na een enkele gemiste afslag en wat getoeter van andere automobilisten bereiken we heelduids het centrum van Florence. Onderweg hebben we op verzoek van Miriam weinig woorden gewisseld, want ze wil zich volledig concentreren. Maar als we eenmaal buiten zijn, praat ze honderduit. We staan in 'haar' buurtje, bij de piazza Santa Croce. In een zijstraat bevindt zich het kantoor van haar bedrijf, MIRacoli, dat 'huwelijken, events, conferenties en op maat gemaakte reizen' verzorgt, en in een andere zijstraat van het plein bevindt zich haar woning.

Al zeventien jaar woont Miriam Welsing in Florence. Ze kwam hier om aan de kunstacademie te studeren en verdiende geld bij als reisbegeleidster. Het waren haar eerste carrièrestappen in het toerisme, gevolgd door een opleiding tot beëdigd gids. Acht jaar geleden begon ze haar eigen bureau.

Nederlandse miniaturen

Na de lunch gaan we naar haar appartement. Vooraf heeft ze er in toegestemd dat we daar een kijkje mogen nemen en mogen fotograferen, maar van harte ging dat niet. 'Zullen we dat dan maar meteen doen, dan hebben we dat gehad.' Ze wordt er duidelijk wat nerveus van als we haar privé-domein betreden, op de tweede verdieping van een huis dat voorheen deel uitmaakte van een 14de-eeuws klooster.

Het bescheiden appartement is erg smaakvol ingericht en twee van haar grote liefdes zien we hier direct terug: kunst en antiek. Aan de muur hangt een 16de-eeuwse *portiera*, een soort wandtapijt dat in vroeger tijden voor de deur van de huizen hing. De Medici-oorsprong is duidelijk te herkennen aan het karakteristieke wapen van de familie, met de zes ballen. 'Dezelfde hangt ook in Palazzo Pitti', vertelt Miriam, een van de Medici-paleizen in Florence. Twee miniaturen aan de muur trekken meteen de aandacht van de fotograaf. 'Die komen uit

Nederland, ik vermoed uit de omgeving van Albert Cuyp. Mooi zijn ze hè?' Het afstruinen van antiekmarkten en -beurzen is haar grote hobby. 'Het moet altijd wel iets met Nederland óf met Italië te maken hebben.'

Haar enthousiasme over de kunstwer-

ken overwint al snel haar aanvankelijke reserve en ze blijkt toch ook wel trots op haar woning die ze naar eigen ontwerp heeft verbouwd. Zoals de fraaie badkamer, geheel uitgevoerd in travertin. 'Dat is zo fantastisch hier, dat je nog voor een redelijke prijs dingen met de hand kunt laten maken. Dit is allemaal op maat gemaakt door een Siciliaanse vader met zijn zeven zonen.'

Ponte Vecchio

Toch is ook de opluchting van haar gezicht te lezen als we weer op straat staan. Nu kan de ontdekkingstocht beginnen naar 'haar' Florence, zoals de afspraak is. 'Ik heb een verrassing voor jullie', zegt Miriam. In een zijstraat vlakbij het Palazzo Vecchio gaan we naar binnen en via wat gangen en trappen staan we ineens in de Uffizi, de vroegere kantoren van de Medici's, die nu de enorme kunstverzameling van de familie herbergen. We gaan de slechts beperkt toegankelijke Corridoio Vasariano bezoeken, de verbindingsgang tussen de Uffizi en het Palazzo Pitti.

De Corridoio herbergt onder andere de grootste collectie zelfportretten ter wereld, van Vasari (ook verantwoordelijk voor het ontwerp van de gang en schrijver van een beroemde serie kunstenaarsbiografieën) tot Rembrandt en als jongste toevoeging een zelfportret van Chagall. Ook nu nog kunnen kunstenaars een zelfportret doneren aan het museum, maar je moet van zeer goeden huize komen, wil je door de ballottage komen. Naast alle spectaculaire kunst biedt de gang die over de Ponte Vecchio loopt ook nog eens prachtige uitzichten op de Arno en de stad. Miriams verleden als gids komt hier goed van pas, want zowel over de gang zelf als de schilderijen vertelt ze met veel enthousiasme.

Bloemstillevens

Via een onooglijk deurtje verlaten we de Corridoio bij het Palazzo Pitti en staan in de wijk Oltrarno (aan de overkant van de Arno), een verzamelplek van oude ambachten en superieur vakmanschap. Neem Pitti Mosaici, met een showroom recht tegenover Palazzo Pitti, waar nog steeds *pietre dure*-mozaïeken worden gemaakt. Bij de *pietre dure* worden halfedelstenen in heel dunne plakjes gezaagd die perfect op elkaar aansluiten en tezamen een soort legpuzzel vormen. Een van de mannen in het atelier vertelt dat het maken van het kleine bloemstillevens dat hij net af heeft ongeveer een maand heeft gevegd. Bij Bartolozzi e Maioli kunnen ze perfect antiek namaken of restaureren. Althans als het om houtsnijwerk gaat. Op het eerste gezicht lijkt het bizarre voorportaal van de werkplaats op een opslag van filmdecors. De grote ruimte is volgepropt met spiegels, beelden, kastjes, kroonluchters en sierlijsten. In een kleine ruimte daarachter is Franco, een klein oud baasje, aan het werk. Op zijn werkbank liggen tientallen beitels, allemaal met >

Vorige pagina's: uitzicht op de Duomo vanaf Palazzo Pucci; rechtsboven: Miriam met Romano Romoli van stoffenhandel Casa dei Tessuti; onder: het interieur van Miriam met haar 'portiera' aan de muur.

In een zijstraat vlakbij het Palazzo Vecchio gaan we naar binnen en via wat gangen en trappen staan we ineens in de Uffizi

de inscriptie F, om aan te geven dat verder iedereen er vanaf moet blijven. Dit is zijn gereedschap waarmee hij zijn meesterwerken maakt. Als je hier rondkijkt, is het moeilijk voor te stellen dat dit bedrijf tot de wereldtop behoort. Miriam wijst op twee foto's op de muur. 'Dat zijn zalen van het Kremlin, die waren helemaal uitgebrand. Bartolozzi e Maioli heeft de volledige restauratie van het houtwerk gedaan, alleen op basis van deze twee foto's.' Ook de sultan van Brunei, het Venetiaanse operahuis La Fenice, de abdij van Montecassini en naar verluidt ook onze eigen koningin hebben van hun diensten gebruikgemaakt.

Casanova

De volgende ochtend zitten we al vroeg in de auto richting Arezzo. Tot we op de snelweg zijn, zullen we wederom onze mond houden. Maar eenmaal op de *autostrada* vertelt Miriam enthousiast over haar werk. Een culturele invalshoek is haar sterke punt. Zo was er een internationale groep van orgelliefhebbers die op historische orgels in Italië wilde spelen. Miriam zorgde er voor dat maar liefst zeventien orgels bezocht konden worden, van Venetië tot Rome. Of die groep vrouwen die een bijzonder evenement wilden. Als Griekse godinnen dineerden ze, gekleed in speciaal gemaakte jurken, tegen een decor dat in het oude Athene niet zou hebben misstaan. 'Ik heb net een aanvraag binnen van een Nieuw-Zeelands echtpaar dat dertig jaar getrouwd is.

Onder: Bartolozzi e Maioli;
rechterpagina: Miriam in
Borgo Gargonza

Ze willen hun trouwgeloften opnieuw afleggen. Dat gaan ze doen op een mooi binnenplein, in kostuum, hij als een soort Casanova gekleed. Ceremonies doe ik altijd buiten, daarvoor kom je toch naar Italië.' Nieuwsgierig naar wie haar klanten dan zoal zijn, krijg ik nul op het rekest: discretie is vereist in deze business.

We stoppen even bij het stadhuis van San Savino. Dit is een van de plekken waar ze wel eens een huwelijksceremonie heeft georganiseerd, maar waar bijvoorbeeld ook het Nederlandse supermodel Mark Vanderloo zijn jawoord gaf. Het stadhuis is gevestigd in een fraai oud palazzo, met een *cortile* omringd door pilaren en daarachter een tuin waar de gasten de bruidstaart konden aansnijden. Ziet het er nu al idyllisch uit, Miriam kleedde het ook nog helemaal aan. 'We hadden onze eigen stoelen neergezet en tussen de pilaren hingen guirlandes met versieringen. De bloemen laat ik altijd uit Nederland komen. Voor een huwelijk op Capri heb ik ooit twee vrachtwagens met bloemen laten overkomen. We hebben toen de *piazzetta*, het centrale plein in Capri, volledig met bloemen versierd. De mensen wisten niet wat ze zagen.'

Renaissance-gewaden

Ook Borgo Gargonza, in de buurt van de stad Arezzo, was ooit het decor van een door MIRacoli georganiseerd huwelijk. De vesting uit de 13de eeuw is verbouwd tot een *agriturismo* en met veel zorg gerestaureerd. Eigenaar Neri Gucciardini, afstamming uit een oud adellijk geslacht, leidt ons rond >

Miriam bij Sartorio Teatrale, waar onder andere Renaissance-kleding wordt gemaakt

door de borgo. Miriam huurde destijds het hele complex af voor het feest. Praktisch, want alle gasten konden in de appartementen blijven slapen. 's Avonds

werd het geheel verlicht met zo'n duizend kaarsen (vijf man waren ingehuurd om ze aan te steken) en in het gebouw dat normaal als schuur dient, draaide de dj en op het plein daarvoor kon in de buitenlucht worden gedanst.

In de vallei onder de vesting staan nog zeven oude huizen die duidelijk beter tijden hebben gekend. Maar Neri en zijn familie hebben niet het geld om die ook snel te laten restaureren, het herstel van de borgo heeft al een fortuin gekost. Dus hebben ze een oplossing gevonden: 'Als je wilt, kun je er een hebben. Voorwaarde is dat je het restaureert, dan mag je er dertig jaar wonen.'

Na de lunch in het restaurant van Gargonza wil Miriam ons op de terugweg naar Florence nog een paar bedrijven laten zien waarmee ze samenwerkt. Zoals Sartorio Teatrale aan de rand van de stad. In een onopvallend gebouw huist een familiebedrijf dat gelegenheids- en ceremoniële kleding verhuurt en verkoopt.

Rijen met kledingrekken hangen vol Renaissance-gewaden, maar ook voor een smoking kun je hier terecht. Miriam laat hier voor feesten nog wel eens historische kleding maken, van gladiatorenpakken tot complete outfits in Medici-stijl. 's Avonds gaan we dineren in restaurant Enoteca Pinchiorri, met drie Michelinsterren bekroond. Eerst wordt ons de waterkaart voorgelegd, met een selectie van zo'n dertig waters, variërend van €5 tot €150 per fles, even later moeten we bij een voorgerecht kiezen uit vijf soorten peper en vier soorten zout. Na deze uiteraard al helse keuzes besluiten we ons lot verder uit handen te geven aan de keuken en de sommelier. Het ene na het andere bijzondere en verrukkelijke gerecht verschijnt op tafel, begeleid door heerlijke wijnen. De service is onberispelijk en we krijgen aan het eind van de avond een rondleiding door de wijnkelder met zijn collectie van 200.000 flessen.

Room with a view

'Het is nog een beetje vroeg en ik heb natuurlijk niet kunnen inzingen', zegt Sergio Pucci, de 'zingende kok', terwijl we de

volgende ochtend in zijn kleine slaapkamer staan. Sergio geeft kookworkshops voor Miriam. In het dagelijks leven is hij kok bij de Circolo Unione, een herensociëteit voor de Florentijnse adel. Na afloop verschijnt hij ten tonele als zanger, tot verbazing van de gasten. In zijn appartement, onder de Circolo, geeft hij een voorproefje. Voor de begeleiding zet hij een cd op en hij barst los met Puccini's aria 'Nessun dorma'. Ons laatste bezoek is aan een andere Pucci – geen familie, maar de broer van de overleden modeontwerper Emilio Pucci. De 93-jarige Puccio Pucci (zoiets als Jan Janssen) woont in een van de mooiste palazzi van Florence. Hij in de ene helft, de weduwe van Emilio in de andere. We lopen door de indrukwekkende zalen, maar Puccio laat zich niet zien. Hij heeft niet zo'n goede dag, vertelt zijn assistente. In een van de zalen wijst Miriam op een schilderij van een *promessa sposa*, een verloofd meisje. 'Dit is een van hun mooiste kunstwerken,' zegt ze, 'een Leonardo' (da Vinci). In het deel waar de weduwe van Emilio woont, hangt ook een heel interessant schilderij, vertelt Miriam. Een tafel waaraan met mes en vork wordt gegeten. Door de aanwezigheid van het familiewapen van de Pucci's op het servies (een Moorse mannenkop) zou dit bewijzen dat zij de eerste waren die met bestek aten. Op het dak van het palazzo is een soort penthouse, met aan twee zijden grote terrassen. Een enkele keer organiseert Miriam hier een cocktailparty voor haar klanten. Het uitzicht is

adembenemend. De Dom ligt vlakbij en we staan zo ongeveer op de hoogte van Brunelleschi's koepel. Als er ooit een *room with a view* was in Florence, dan is het hier wel. Als we weer beneden zijn, komt net een oud baasje behoedzaam uit de lift gelopen. 'Buon giorno, marchese!' Puccio Pucci groet ons vriendelijk, maar schuifelt snel verder. Een van zijn grootste zorgen schijnt de opvolging te zijn. Puccio's dochter woont in New York en zijn zoon heeft voor een alternatieve levenswijze gekozen en wil weinig te maken hebben met het adellijke leven in Florence. De hoop is nu gevestigd op diens zoon, Puccio's kleinzoon, maar de tijd zal leren of die wél zin heeft in het voortzetten van de meer dan 700 jaar oude traditie. Want, zoals een uitspraak van Puccio luidt: 'Adel is net als aardappels. Het beste deel bevindt zich onder de grond.' Ter afscheid lunchen we in Trattoria da Rocco, op de overdekte markt van S. Ambrogio. Van arbeiders tot advocaten, ze staan graag even in de rij om aan te kunnen schuiven. Eenvoudig maar prima eten in een leuke, chaotische ambience, dat is wat Rocco te bieden heeft. De kleine Rocco roept de wachtenden bij een willekeurige naam. 'Hey Valentina, je tafel is klaar.' Volstreekte tegenovergestelde van Enoteca Pinchiorri, maar misschien zal deze ervaring me nog langer bijblijven dan de driesterren-ingetogenheid. Naast alle kunst, luxe en glamour, is ook dit onderdeel van Miriam Welsing's Florence. •

Tips & adressen

MIRACOLI

De website van Miriam Welsing's bureau voor evenementen, huwelijken en op maat gemaakte reizen: www.miracoli.it. Ze kan ook bemiddelen bij aankoop van antiek en bij de andere in het artikel genoemde bedrijven. Miriam Welsing verhuurt ook een appartement, vlakbij Piazza Santa Croce. Meer informatie: www.casamiracoli.it

MIRIAM'S FAVORIETEN

Eten & drinken

Enoteca Pinchiorri
'Het beste restaurant van Florence, men zegt zelfs het beste van Italië.'
Via Ghibellina 87
tel. +39 055 242757/777
www.enotecapinchiorri.com

Osteria Caffè Italiano

Via Isola delle Stinche, 11/13r
tel. +39 055 289368

Ristorante MoBa

'Pas geopend, ligt fantastisch aan de overkant van de Arno en heeft een mooi terras voor een aperitief met uitzicht over de stad.'
Costa San Giorgio 6a
tel. +39 055 200 8444, www.moba.fi.it

Bacca Rossa

'Vooral voor visgerechten, in Santa Croce, niet toeristisch.'
Via Ghibellina 46r
tel. +39 055 240620
www.baccarossa.it

Il Piacere

'Fantastische keuken.'
Via Gabriele D'Annunzio, 149
tel. +39 055 602605

Buca Lapia

'De beste bistecca fiorentina.'
Via del Trebbio 1r
Tel. +39 055 213768
www.bucalapi.com

Trattoria da Rocco

'Een belevenis, in de overdekte markt van S. Ambrogio. Goedkoop, leuk, prima eten.'
Mercato S. Ambrogio
Reserveren niet mogelijk

OIBÒ

'Trendy cocktailbar bij de Piazza Santa Croce. Boven is ook een restaurant. Goede plek voor aperitivo.'
Via dei Benci 53r
tel. +39 055 2638611
www.oibo.net

Canto di' Ramerino

Trendy ingericht, prima restaurant annex wijnbar, vlak bij Piazza della Santa Croce. Erg vriendelijke bediening.
Via San Giuseppe 18 r
+39 055 2347220

Voor meer tips zie pagina 112.

Want, zoals een uitspraak van Puccio luidt: 'Adel is net als aardappels. Het beste deel bevindt zich onder de grond.'

